

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Varij Sacerdotum honores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ma dies, in qua soliti erant Athenienses sacra illa celebrare, persuasit populo, ut propter beneficia sua, patrium morem mutarent. Igitur se ipsum inermem sacerdotibus tradidit, & ante statum diem initiatus est. Quod quidem, ut Suidas scribit, peculiare ei, præter ceteros, contigit, ut solus & initiaretur simul, & arcana intueretur, & præfixitum tempus à maioribus non obseruaret. In veteri testamento capita familiarum earundem erant sacerdotes. Ius enim sacerdotij tunc per ordinem nascentium ad postereros, nimirum in primogenitos & in capita familiarum deuolvebatur. Vnde & Abraham, tamquam totius familie suæ omniumque duodecim tribuum pater & patriarcha, earundem simul summus sacerdos & pontifex fuit. Itaque omne sacerdotium Hebræorum descendit ab Abrahamo. Quamuis autem singuli filij Iacob poterant esse tribuum suarum sacerdotes; voluit tamen Deus, ut ex omnibus vnus conflaretur populus, & vna Ecclesia fieret: vnde & statuit, ut vna familia, scilicet Leui & Aaronis, pro reliquis omnibus hoc sacerdotio fungeretur. Quantum autem honorata fuerit præ reliquis familia Leui, constat è diuinis litteris.

Primum ornabantur veste & insignibus sacerdotalibus. Quod etiam apud profanas gentes in more positum, testatur Herodotus. Ægyptij sacerdotes lineis vestibus induebantur, non solum intrinsecus, sed etiam extrinsecus, ait S. Hieronymus. Apud Romanos virgines Vestales, alba quidem veste, more communi, sed discriminis causa, limbo punicante utebantur, qui ornatus etiam sacerdotis & magistratus erat, ut docet Lipsius. Peculiaris quoque habitus erat ijs, qui sacris præfuerunt, tam apud Indos orientales, quam occidentales. Sed præcipue eminebat amictus Aaronis; & asper cultus Eliæ, Ioannis Baptistæ & reliquorum Prophetarum. Integro quoque libro descripsit monachorum vestimenta Cassianus, vbi *zonas, cucullos, colobias, rebrachiatorias, Martes, Melotes, & calceamenta* oculis subiicit. Deinde hominum Deo sacrorum habitus *venerandus* & erat, & à Patribus vocabatur; quin & *Angelicus*. Quin tertio & Athenæus affirmat, solenne olim Græcis fuisse, vestes eorum tangere, præ reuerentia, quos proximè Deo venerabantur. Quarto, ut olim S. Petri umbra, & S. Pauli sudaria ægris sanitatem contulerunt, & ipsa quoque sim-

VI.

Herodot lib.
S. Hieron.
ad cap. 48.
Ezech.

Lipsius Syntag. de Vestalib. c. 12.

Cassian.

Act. 5. 15.
Act. 19. 12.
Matth 9. 20.

bria

Saluian. lib. 8.
de vero iudicio,

Beda lib. 5.
hist. Angl.
cap. 22.
Greg. Turon.
lib. de gloria
confessor.
cap. 28.

Hebr. 7. 1.
& 4.

Hebr. 7. 3.

1 Cor. 11. 10.
Clem lib. 2.
Hypotyp.
S. Anselm. &
S. Thom. ib.
Apoc. 2.

bria Christi sanguinem mulieri stitit; ita quoque sæpe aliorum etiam Deo dedicorum vestimenta honorata prodigijs claruerunt. Theodosius Imperator Maximo Tyranno bellum moturus Senuphij Monachi superhumerali caput, baculoque illius manum tenuit, Deo in vota vocato, hostibus iam in vicino stantibus, ipse primus in acie exercitum duxit. Quàm primum eum aspexerunt barbari, haud secus atque à cælestibus vnum admirati, in fugam conuersi sunt. Ita Imperator cæcus & sine sanguine, & sine labore potitus est victoria. Quintò, adeò vestes Deo seruientium in honore debent esse, vt si quid contumeliosius tractentur, vel diuinitus adsit vindicta. Qua de causa Saluianus Massiliensis scribit Africanam prouinciam à barbaris affligi commeruisse, quòd Religiosorum habitum ludibrijs ac sannis infectati fuissent. Sextò, si vestes horum hominum honorandæ, quantò magis ipsi itaque vel coronam etiam in capite gerunt sacerdotes, ex ordinatione Apostolorum, ad exemplum S. Petri, non solùm, vt representent coronam spineam Christi, & opprobrium S. Petri, aliorumque Apostolorum; verùm etiam, vt regius illorum honor, & cælestis gloriæ corona, quam expectant, significetur. Septimò, muneribus & decimis honorandi sunt sacerdotes, quippe & Melchisedeco regi Salem, sacerdoti Dei summi, *decimas omnium dedit Abraham. Intuemini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit de precipuis Abraham patriarcha.* Postea de filijs Leui sacerdotum accipientes mandatum habent decimas sumere à populo secundùm legem, id est, à fratribus suis, ceteris Iudæis, ex eodem Abraham & Iacob genitis, in signum eminentiæ. Populus proinde à sacerdotibus, quibus decimas dat, benedictionem accipit, quemadmodum & Melchisedec Abrahamo *benedixit*: vt & illi accipiunt maledictionem, qui sacratis Deo hominibus, non modò non dant, sed auferunt, quod habent. Hinc Abraham fuit victoriosus, qui ita erat constitutus, vt vellet Melchisedecum prædæ quoque suæ facerè participem. Octauò mulieres iubentur caput velare, seu obnubere, *propter Angelos*, hoc est viros bonos, vt vult Clemens, aut propter sacerdotes & episcopos, vt vult S. Anselmus & S. Thomas, qui in Apocalypsi Angeli vocantur; ne scilicet eos formâ sua offendant. Quare putat Clemens præcipi, non tantùm vt caput regant

tegant in templo mulieres, sed vt etiam frontem & vultum velamine inumbrent. Cui prorsus contrarium faciunt nostrates puellæ, vtinam non & matronæ, quæ & vultum, & pectus, fere etiam vbera denudant, vt in templo oculos papillis venari, ac se se mammis ipsis prostituere videantur. Nonò ipsis & barbaris & hostibus venerabiles fuerunt, Sacerdotes, & Pontifices, qui vel precibus, vel autoritate eos à direptione urbium, & nece populorum absterruerunt. Exempla aliquot ascribam.

Leo III. p. p. Atilam Gothorum Regem, ad urbis direptionem properantem, cum altero consulum & parte senatus non modica ei occurrens ita flexit, vt præter omnium expectationem, & exercitus sui voluntatem, Vrbi parceret. Idem post Vandalorum regem Gensericum crudelissimum Tyrannum ad Urbem vocatum ab Eudoxia, in ultionem perempti coniugis Valentimiani, ita demulsit, vt spolijs & direptionibus contentus, à cadibus & incendijs abstineret. Severinus monachus Afer, qui apud Noricos & Vindelicos Christum predicauit, post mortem Atila, cum Hibuldu Alemannorum Rex cum exercitu Bataniam properaret, specie visendi Severini, reuera autem occupanda urbis, obuiam Regi processit: eumq; autoritate sua permonit, vt ab incepto desisteret. Paruit ei Rex barbarus, & captiuos omnes Romanis remisit. Ad eum quoque Odacer Rugorum regulus venerabundus venit, cui Italia regnum prædixit, & Roma excidium. Epiphanius episcopus Ticinensis tanta fuit autoritate apud hostes, vt cum Theodorico Gothorum rex, capto Ticino, presidium imposuisset, barbari milites eum patrio loco venerarentur: & vrbe egredientes ei cum lachrymis valedicerent. Præterea capto ab Odoacro rege Herulorum Ticino, à victore rege ciuib; suis fiscalium tributorum immunitatem impetrauit ad annos quinque. A Theodorico durissima legis in omnes, quotquot sponte se hostibus Hercul coniuixerant, lata relaxationem impetrauit. Ad Gundebaudum regem Gallia Lugdunum à Theodorico missus pro captiuo redimendis, sex millia Ligurum sine pretio, precibus tantum & pietate sibi donatos, patria restituit. Diui Remigy Rhemensis Episcopi tanta fuit etiam apud hostes autoritas, vt Alaricus Gothus rex Arianus apud eum pro puella cuiusdam sui aulici demoniaca intercederet: & Clodouem Rex Gallorum adhuc paganus cum toto exercitu eum veneraretur. Nam cum miles quidam vrbem ex Rhemensis Ecclesia abstulisset, ad preces Remigy Rex

VII.

Platina in Leone & Sab. lib. j. En, 8.

Frisingenfis lib. 4. c. 30. & Eugypius.

Euedius in eius vita.

Hincmarus in vita Remigij.

Rex